

From: 5.1.2.e <5.1.2.e@gmail.com>
Date: Wednesday, April 15, 2026, 7:40 AM
To: postbus@tweedekamer.nl
info@eerstekamer.nl
ministerpresident@rijksoverheid.nl
mona.keijzer@rijksoverheid.nl
david.vanweel@rijksoverheid.nl
f.wiersma@rijksoverheid.nl
"5.1.2.e@kwintes.nl" <5.1.2.e@kwintes.nl>
5.1.2.e <5.1.2.e@nieuwsuur.nl>
Subject: Dringend verzoek: structureel falen woningurgentie en bescherming kinderen

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

ZEER DRINGEND !!!!!

Betreft: Zeer dringend verzoek tot ingrijpen – falen systeem woningurgentie in situatie huiselijk geweld en kinderbelang

Geachte Dick Schoof,

Geachte Mona Keijzer,

Geachte David van Weel,

Geachte Femke Wiersma,

Geachte leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal en leden Eerste Kamer der Staten-Generaal,

Ik schrijf u niet alleen uit wanhoop, maar ook uit noodzaak. Mijn situatie laat pijnlijk zien dat het systeem dat kinderen hoort te beschermen, in de praktijk faalt.

Ik ben ouder van drie jonge kinderen en verblijf in de vrouwenopvang vanwege een aantoonbaar onveilige situatie, huiselijk geweld. Alle betrokken instanties erkennen dit. De noodzaak voor veilige, stabiele huisvesting is zwart-op-wit bevestigd.

Toch is mijn aanvraag voor woningurgentie afgewezen. Ook mijn bezwaar is afgewezen.

De reden: geen regiobinding.

Dit betekent concreet dat:

- De veiligheid van mijn kinderen ondergeschikt wordt gemaakt aan administratieve regels
- Wij vastzitten in een systeem dat bescherming belooft, maar niet levert
- Mijn kinderen dagelijks de gevolgen dragen van stress, onzekerheid en trauma

De pleger bevindt zich bovendien in de regio waarnaar ik volgens de regels “binding” zou moeten hebben. Dit maakt de situatie niet alleen onlogisch, maar ronduit gevaarlijk.

Ik heb alles gedaan wat van mij verwacht mag worden:

- Hulp gezocht en volledig meegewerkt
- Alle procedures gevolgd
- Bezwaar ingediend
- Gemeenten en verantwoordelijke bestuurders benaderd
- Journalisten benaderd (zijn er mee bezig)
- Hulp van de Kinderbescherming

En toch sta ik met lege handen.

Dit is geen individueel probleem meer. Dit is een systeemfout.

Wanneer regels zoals regiobinding zwaarder wegen dan de veiligheid van kinderen, dan is er sprake van falend beleid.

Ik stel u daarom de volgende directe vragen:

- Hoe kan het dat kinderen in erkend onveilige situaties geen voorrang krijgen op basis van veiligheid?
- Waarom wordt er geen gebruik gemaakt van maatwerk of hardheidsclausules?
- Wie neemt verantwoordelijkheid als er iets misgaat?

Ik verzoek u met klem:

- Direct in te grijpen in mijn situatie
- Te zorgen voor passende en veilige huisvesting op zeer korte termijn
- Beleid en uitvoering rondom urgentie en vrouwenopvang kritisch te onderzoeken en aan te passen

Indien er geen oplossing komt, zie ik mij genoodzaakt verdere stappen te ondernemen, waaronder juridische procedures en het actief benaderen van media. Niet uit keuze, maar omdat ik geen andere uitweg meer heb om mijn kinderen te beschermen.

Ik ben bereid mijn volledige dossier en bewijsstukken direct met u te delen.

Mijn kinderen kunnen niet wachten.

Ik verwacht van u niet alleen een reactie, maar daadwerkelijke actie.

En dit geldt voor meerdere vrouwen en kinderen.

Met dringende groet,

5.1.2.e 5.1.2.e

5.1.2.e 5.1.2.e@gmail.com

5.1.2.e